

ԱՄԱՆՈՐԸ ԵՎ Ս. ԾՆՈՒՆԴԸ ՎԱԶԳԵՆՅԱՆ ԴՊՐԱՆՈՑՈՒՄ

Սևանի Վազգենյան Հոգևոր Դպրանոցը սույն թվականի հունվարի 13-ին, մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի Անվանակոչության փոնի օրը, ավանդույթի համաձայն մեծաշուք հանդիսավորությամբ նշեց Ամանորը և Ս. Ծնունդը՝ բարձր նախագահությամբ Գերաշնորհ Ս. Սեպուհ եպիսկոպոս Չուլջյանի, մասնակցությամբ Հոգեշնորհ Ս. Սիոն վարդապետ Աղամյանի, Ս. Արշեն արեղա Մանուսյանի, Ս. Ղուկաս արեղա Զաքարյանի, փեսայական ու դասախոսական կազմի, Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանի մի խումբ սաների, այլ հյուրերի և դպրանոցի ողջ ուսանողությամբ:

Սուրբ և կենարար Պապարագի արարողությունից հետո դպրանոցի հանդիսությունների սրահում ցերեկույթն սկսվեց Տերունական աղոթքով, Հանրապետության հիմնով և դպրանոցի օրհներգով՝ կապարմամբ դպրանոցի քառաձայն երգչախմբի:

Հանդիսության բացման խորհրդածական խոսքով հանդես եկավ դպրանոցի փեսուհի Հոգեշնորհ Ս. Բագրապար արեղա Գալստյանը.

«Հոգևոր եղբայրներ, սիրելի դասախոսներ, շատ սիրելի սաներ և հյուրեր.

Ահավասիկ կանգնած ենք նոր հազարամյակի սեմին, մեր Եկեղեցու 1700-ամյա կյանքի և մեր Տիրոջ՝ Հիսուս Քրիստոսի Բեթղեհեմյան մատրում փնդի ունեցած հրաշալի Ծննդյան ավերիսը ևս մեկ անգամ ունկնդրելու ուժականություն, հույս և ներշնչանքին կենսավորում հաղորդող անփոփոխելի իրադարձության առջև: Միայն ունկնդրությունը, սակայն, գեղարվեստական ներկայացումների միջոցով այդ հեղափոխիչ դեպքի հիշեցումն ու վերհիշումը բավարար չեն մտնելու Քրիստոսի խորհրդի մեջ և ըմբռնելու այն:

Հարակ պարզամ է փրված մեզ «երկրում խաղաղություն և մարդկանց մեջ հաճություն» սերմանելու Գործ: Սա է իրականն ու վավերականը. եթե այն բացակա է մեր կյանքից, ուրեմն ավա՜ղ և ապարդյուն են անցել մեր կյանքի օրերը: Այն քաղցրություն, հավաքքի անսասանություն և վերջապես սիրո արտահայտություն ունեցած առաքելության հանդեպ, որի սկիզբը և վերջը համագործակցությունն է Աստծու հետ: Ամբողջ Ս. Գիրքը մարդու և Աստծու համագործակցության պայտությունն է՝ մարդն իր աշխատանքով և ձգտումով դեպի վերադարձը իր նախանկյալ վիճակին, համագործակցում է Աստծու և նրա շնորհի հետ: Այս իմաստով է աստվածային Պողոսը շեշտում, թե «բոլորից ավելի աշխատեցի, բայց ոչ թե ես, այլ Աստծու շնորհը, որ ինձ հետ էր» (Ա Կորնթ. ԺԵ 10): Նա նշում է Աստծու դերը և իմաստը իր կյանքում Տիրոջ շնորհի հետ և մեզ համագործակցից լինելու առարկայականությունը: Այն չի ենթադրում կրավորական վիճակ, Աստծու շնորհի գործունեության համար դաշտ ապահովելու նպատակով, այլ, ճիշտ հակառակը, գործել ծայրագույն աստիճանով,

մեկնակեպ ունենալով շնորհն արժարժելու և Աստուծո կամքը կատարելու նախանձախնդրությունը, որը մարդուն բարձրացնում է մի վեհ գիտակցության, ըստ որի «մենք Աստուծո գործակիցն ենք, Աստուծո այգին ենք, Աստուծո կառույցն ենք» (Ա Կորնթ. Գ 9): Այս սկզբունքն է եղել մեր գործունեության առանցքը Ամենայն Հայոց Հայրապետի, Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ Վեհափառի կողմից սույն թվականի օգոստոսի 1-ին Սևանի Վազգենյան Դպրանոցի Կեսույի շահակվելուց ի վեր:

Համագործակիցներ Աստուծո հետ. այս է մեր խորքային առաջնորդողը որպես պեսություն և ուսանողություն, մեր ուսումնականական, հոգևոր, կրոնական, աղոթական կյանքի, մեր ապագայի իրականացնելիք ծրագրերի հիմքում: Այս գիտակցությունը խրախուսում արտահայտել ենք երեք բառերի միջոցով, որոնք փակցված են ուսանողական ննջարանային բաժնի ներքին ճակատին:

Հանձնառություն, Պատասխանատվություն, Նախանձախնդրություն:

Այսպես ենք սկսել մեր կյանքը, այսպես ենք ցանկանում դիմավորել նոր հազարամյակը, մեր ազգի մկրտության և քրիստոնեության որպես պետական կրոն հռչակման 1700-ամյակը և մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի մարդեղացման խորհուրդը:

Հուսկ, իմ սրտի խորքից շնորհավորանքի և շնորհակալության խոսք եմ ուղղում մեր դասախոսական կազմին, ովքեր առանց նշույլ իսկ փառամտելու և երկմտելու, դպրանոցի ստեղծման առաջին օրվանից ենթ եկել են դպրանոց, սիրով, հավատքով, գուրգուրանքով լցրել այս պատերը՝ իրենց վաստակը, փառանքը, շնորհները փոխանցելով մեր ուսանողությանը:

Իմ շնորհավորանքը և շնորհակալությունը նաև մասնավորապես այս փարի Վազգենյան Դպրանոց հաճախող հոգևորականներին և նրանց, ովքեր աղոթքով, սիրով և իրենց մշտական ներկայությամբ կանգնած են եղել այս դպրանոցի կողքին:

Եվ գալիս եմ բոլորիդ սրտի խորքերից որպես մի ծաղկեփունջ հավաքելու և մեր շնորհավորանքն ու երախտագիտությունը ընծայելու Ամենայն Հայոց Հայրապետին՝ այս դպրանոցի հիմնադրին: Թող Աստված իր մականը անսասան և ծաղկյալ պահի, և մենք էլ, որպես դպրանոցի սաներ, իր երազներն ու փեսիքը՝ վերաբերյալ այս դպրանոցին և այս դպրանոցի միջից դուրս եկող մեր Եկեղեցու կյանքին, կենսավորենք մեր գործի, մեր հանձնառության, մեր սիրո միջոցով:

Շնորհավոր Նոր փարի և Սուրբ Ծնունդ»:

Տեսուչ Հայր Սուրբի խոսքին հետևեցին «Ով զարմանալի», «Այսօր ծայն հայրական» Ծննդյան հոգեգնայլ շարականները՝ ընդմիջարկվելով Ղուկասի Ավետարանի՝ Քրիստոսի ծննդյանը վերաբերող հատվածով: Պարույր Սևակի «Դիմում եմ պահանջելու պես» սքանչելի բանաստեղծության արտասանությամբ հանդես եկավ Բ լսարանի սան Հմայակ դպիր Մանուկյանը, որից հետո երգչախումբը կատարեց «Առաօտ լուսաբեր» երգը:

Հանուն ուսանողության իր սրտի երախտագիտության ու շնորհավորական խոսքը ներկաներին ուղղեց Ե լսարանի սան Վիգեն սարկավազ Շիրվանյանը:

«Գերաշնորհ Սրբազան Հայր, Հոգեշնորհ և Արժանապարիվ Հայրեր, հարգելի դասախոսներ և սիրելի ներկաներ ու սաներ.

Այսօր ինձ համար միաժամանակ ծանր ու քաղցր պարտականություն է ողջ ուսանողության անունից խոսք ասել:

Մեզ համար հունվարի 13-ը Տիրոջ Անվանակոչության փոքր, ավանդական ու ամենասիրելի օրերից մեկն է: Այս ժամանակահատվածը ոչ միայն դարձել է դասավանդվող առարկաների մի քննաշրջան, այլև հափկապես հաշվեփութության, խղճի ու Աստծո առջև հաշվեփութի լինելու մի շրջան:

Անցած փարին, մանավանդ դրա վերջին ամիսները, բուռն ու ժամանակային առումով շատ կարևոր էին դպրանոցի համար: Նոր փեսուհ Նայր Մուրբի գլխավորությամբ կազմավորվեց բազմաձայն երգչախումբ, նշվեց դպրանոցի 10-ամյա հոբելյանը, ուսանողների մի մասը լծվեց Սևան քաղաքի դպրոցներում դասավանդելու գործին:

Նոր՝ 2001 թվականն արժևորվում և մեզ համար առավել կարևոր է դառնում քրիստոնեության՝ որպես պետական կրոն հռչակման 1700-ամյակի կապակցությամբ: Այս փարի մենք ոչ միայն պիտի նշենք, վերհիշենք ու փոքի վերածենք այն, այլև մեզ ընձեռված առիթը լավագույնս օգտագործենք, որպեսզի այն դառնա մեր ազգի համար վերածննդի, վերագարթոնքի ու նորոգության փարի: Եվ ինչպես Պողոս առաքյալն է ասում, «Նորոգվենք մեր մարքի նորոգությամբ, որպեսզի կարողանանք քննել լավը և խմանալ, թե ինչ է Աստծո կամքը, այսինքն՝ բարին, հաճելին ու կատարյալը: Միայն մարքի լույսով և հոգու գործությամբ կարող ենք իմաստալից դարձնել մեր կյանքը և երջանկացնել մեր ժողովրդին: Սակայն ամենից առաջ մեր մարքերն ու հոգիները պիտի լուսավորվեն ու պարուրվեն Աստվածային լույսով՝ Քրիստոսով, առանց որի չկա կյանք, չկա երջանկություն, չկա երանություն...»

Հավաքքը Աստծո հանդեպ, նվիրվածությունը հայկազյան ազգին, հայրենիքին ու լուսավորչահասարակ Մուրբ Եկեղեցուն և սերը միմյանց նկատմամբ դարձնենք մեզ համար սուրբ երրորդություն, որին հետևելով միայն այս նոր դարաշրջանում արծվաթռիչ կթևածնեք երկնակամարում և ռեալ ու մշտամնա իրականություն կդառնա սիրելի Նայր Մուրբի այն խոսքը, որ Սևանում արծիվներ են մեծանում:

Ամփոփելով խոսքս՝ ուզում եմ շնորհավորել Վեհափառ Հայրապետի Նոր փարին և Ս. Ծնունդը, մաղթել նրան արևշափություն և քաջառողջություն: Թող նրա լուսավորչյան մականը միշտ ծաղկի, և իր սրբազան գլխավորությամբ մեր Եկեղեցին ու ազգը պայծառ օրեր փեսեն: Շնորհավորում եմ միաբանության բոլոր անդամներին, ցանկանում եմ, որ իրենց կարգի մեջ հասարակ մնան և մեզ համար լինեն քաջալերիչ օրինակներ հոգևոր մարդու և հայ հոգևորականի: Շնորհավորում եմ դասախոսական և փեսական կազմին և շնորհակալություն հայտնում, որ նրանք անձնդիր նվիրումով բաշխում են իրենց ունեցած գիտելիքներն ու փորձը: Շնորհավորանքս և շնորհակալությունս եմ հայտնում նաև դպրանոցի ողջ անձնակազմին, որ իր ծնողական վերաբերմունքով ու գուրգուրանքով շահել է ուսանողության հարգանքն ու սերը»:

տաբար, հայրենի գավակներ, ազգն ազգ չի դառնա, և Եկեղեցին՝ Եկեղեցի: Դարձյալ մենք ենք մեղավոր, մենք է, որ, իբրև Եկեղեցի, պետք է գորանանք, գիտակցենք մեր առաքելությունը: Ուրախ եմ, որ Վազգենյան Դպրանոցն այդ առաքելության իրականացման ճանապարհին է:

Միրելի սաներ.

Ցավոք, Հայ Եկաղեցին պատմության շարքից փուլերում է ընդհանրական մտածելակերպ և գործելակերպ ունեցել: Առավելաբար անհատներն են Հայ Եկեղեցին, իբրև փրկարար նավ, առաջնորդել ու նավարկել: Բայց մենք ուղղակի իրավունք չունենք այդ կերպ շարունակելու. մենք, իբրև միաբաններ, պետք է գործենք՝ որպես Գևորգյան, Վազգենյան, Շիրակի ճեմարաններ և համախմբված ու միասնական գործունեությամբ: Մենք, իբրև Եկեղեցի, ամուր կառչած մեր պապերի հավաքքին, Վեհափառ Հայրապետին, մեր առաջնորդներին, մեկ շունչ, մեկ մարմին, մեկ բռունցք դարձած՝ հասնենք մեր ժողովրդին՝ հանուն նրա բարօրության և հավաքքով մեկ լինելու գաղափարախոսության: Մա մեր սեպուխ պարտքն ու պարտականությունն է: Այս Եկեղեցին չի ընդունում անօրենություն, սրբապղծություն, այս Եկեղեցին սիրում է նվիրյալների, Քրիստոսի հեկտորդներին՝ հավաքարիմ Տիրոջ Ավետարանին:

Հայր Սուրբ, շնորհակալ եմ այս երավերի համար: Ի սրբե շնորհավորում եմ ձեր Ամանորը և Ս. Ծնունդը և մաղթում եմ ուժ, կարողություն՝ փոխսրբապետների հեկ ձեռք - ձեռքի րված շարունակելու պարասխանարու և սրբազան պարտականության իրագործումն այս դժվարին պայմաններում:

Միրելի՛ դասախոսներ, շնորհավորում եմ նաև ձեր Ամանորը և Ս. Ծնունդը: Իրոք շար դժվար է, երկար ճանապարհ եք կրում, գալիս Սևան և ուսանողներին ձեր գիտելիքները փոխանցում: Դա հնուր վարպետի ձեռքի գործ է: Եթե նրանք կալ են, հումք, ապա դուք վարպետներն եք, որ ձեռք եք րալիս և հանությանը ներկայացնում ձեր պրտուն ու արգասիքը:

Սևանի Վազգենյան Դպրանոցի կենացը՝ իր եիմնադրի՝ Գարեգին Վեհափառի գլխավորությամբ:

Շնորհավոր Ամանոր և Ս. Ծնունդ»:

«Էջ Միածինն ի Հօրե» շարականի երգեցողությամբ և Սրբազան Հոր «Պահպանիչ»-ով եզրափակվեց Ամանորի և Ս. Ծննդյան հանդիսությունը Վազգենյան Դպրանոցում:

ՎԱՀԻԿ ՈՒՐԱՐԱԿԻՐ ԶԱՐԳԱՐՅԱՆ
ԱՆԴՐԱՆԻԿ ՈՒՐԱՐԱԿԻՐ ՊՈՂՈՍՅԱՆ
Սևանի Վազգենյան Հոգևոր Դպրանոցի
Ե լսարանի սաներ